



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3067/2020
27.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА и ..., чији је пуномоћник Ружица Дугошија адвокат из ..., против туженог ББ, предузетника мењачнице „Еуро 1“ у ..., чији је пуномоћник Драган Станојевић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 559/19 од 11.12.2019. године, у седници одржаној 27.01.2021. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 559/19 од 11.12.2019. године, у преиначујућем делу.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 142/16 од 21.11.2018. године ставом 1. изреке, поништено је као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиљи без броја од 19.06.2015. године, којим је тужиљи престао радни однос са 15.05.2015. године. Ставом 2. изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се тужени обавезе да је врати на рад код туженог.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 559/19 од 11.12.2019. године ставом I изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена делимична пресуда Основног суда у Пожаревцу П1 142/16 од 21.11.2018. године у ставу 1. изреке. Ставом II изреке првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке тако што је усвојен тужбени захтев тужиље и тужени обавезан да тужиљу врати на рад.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију у делу одлуке о враћању тужиље на рад код туженог, због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је дала одговор на ревизију са предлогом да се иста одбије као неоснована.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 402. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је код туженог била запослена на неодређено време на пословима мењача у мењачници у ... која се налазила у склопу кафане – хотела „ВВ“ која је у власништву туженог. Дана 11.05.2015. године, тужени је у мењачници установио мањак за шта је оптужио тужиљу, узео јој кључ од мењачнице и саопштио да више не долази на посао. По усменом налогу туженог тужиља није долазила на посао од 12.05.2015. године. До окончања поступка тужени није доказао да је покушао да упозорење о постојању разлога за отказ и решење тужиљи достави лично у просторијама послодавца или на адресу пребивалишта или боравишта, већ је доставио доказ да је те акте прибио на огласну таблу. Побијано решење о отказу уговора о раду од 19.06.2015. године, којим је тужиљи отказан уговор о раду са 15.05.2015. године, због недоласка на посао, достављено јој је у току првостепеног поступка. На полеђини решења о отказу уговора о раду стоји констатација о одбијању пријема (без означавања датума и места где је тужени покушао да тужиљи достави решење о отказу уговора о раду), налог за прибијање писмена на огласну таблу 24.06.2015. године и назнака о скидању писмена са огласне табле 13.07.2015. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно применили материјално право када су поништили побијано решење, налазећи да је тужени неправилном доставом, поступио супротно одредбама чланова 180. и 185. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14), чиме је повредио право тужиље на одбрану. Правилно је такође другостепени суд побијаном одлуком преиначио првостепену пресуду и обавезао туженог да тужиљу врати на рад.

Супротно налажењу првостепеног суда, ускраћивање права на одбрану запосленом не може се сматрати формалним недостатком у поступку давања отказа уговора о раду, јер је то материјално правни недостатак, у смислу чланова 180. и 185. ЗОР-а. Наиме, послодавац је ускраћивањем права на одбрану тужиљи, поступио супротно одредбама закона којима је прописан поступак за престанак радног односа, због чега је њен захтев за враћање на рад истакнут на рочишту одржаном дана 22.02.2017. године, правилно усвојен а тужени обавезан да тужиљу врати на рад сходно члану 191. став 1. Закона о раду у вези става 7. наведеног члана..

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић